

ארוסה פרק רביעי סוטה

כו.

עין משפט
גר מצוה

כג א מיי פ"ח מהל
גירושין הלכה כה
סמך עשין ג טוסי' אה"ע
קמ"ג פ"ט יח
כד ב מיי' שם הלכה כה
טוסי' שם פ"ט יב
כה ג מיי' פ"ט מהל
טוטה הלכה י'
כז ד מיי' שם הלכה ה'
כז ה מיי' שם הלכה ו'
כז ו מיי' שם הלכה ז'
כז ז מיי' שם הלכה ח'
כז ח מיי' שם הלכה ט'
כז ט מיי' שם פ"ג הלכה
כז: כז

ל' שוטה. דכתיב' חמת אישה: ולא יחזיר עולמים. קנסא קנסוסו
רצנן: לכשיגיע זמנו. לאחר כ"ד חדש ללידת הולד: והרובא. צמור.
כמו ילד (בראשית כה) רביא: מעוברת עלמו. שהיתה אשתו מעוברת וקינא
לה: או שוטה. ולא אמרינן לא ליקטליה לולד: אשם ממור לממור.
כלומר אשה הראויה לממור וניסת
לממור וקינא לה ונסתרה: או שוטה
כו. ולקמן פריך פשיטא: אנה
דאמרי כי האי סנה. דאית ליה
עקרה חקנה שזמות מדלא נקט אלא
איילונית ונסיב תלמודא מונקתה
ונורעה זרע ולא משום דאינה ראויה
לקיימה אלמא כדני אלעזר ס"ל דיכול
לישא אחרת ולפרות ולרבות ואפ"ה
איילונית לא: וזו. כל אשה זנועה
עקרה משום דלא נסתרה הפסידה:
לא ליפוש פסולין. לא נעשה שלום
ביניהם הולאי לא יפרה ולא ירבה
הואיל וכל דורותיו ממורין: והיא לא
נפטשה כו'. כלומר מהו
הואיל וכל דורותיו ממורין: והיא לא
נפטשה כו'. כלומר מהו
הואיל וכל דורותיו ממורין: והיא לא
נפטשה כו'. כלומר מהו

(א) יבמות לו. (ב) ומוספת
רש פ"ה ע"ש (ג) ו' ו
דמוספת (ד) ברכות לא:
[וסם מוחלטת הדינה ועי'
טוס' לעיל כד. ד"ה ור' יומין
וכו' ועי' טוס' מנחות י'
ד"ה מאי האכל וכי וי"ע].
(א) רש"ל מ"ו. (ב) [שיך נעמי'
הקדם. רש"ל. (ג) [נמנדר
ה. (ד) [נמנדר ה. (ה) [ועי'
היטב נרש"י דמשנה דלעיל
כד. ד"ה אשת סרים ועי'
רש"ל. (ז) [ן גירסת רש"ל
אלא גירסת רש"ל ד"ה אש
דיוור דלעיל. (ח) עי'
גירושין קמ"א איילונית,
(ט) רש"ל. (י) י"ל דהא.

תורה

תורה או השלם
1. ואם לא נשטמה
האשה וטוהרה הוא
נתקרה ונדרשה ירע.
במדרב כח
2. דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם איש איש
כי תשעה אשתו ומקעה
בו מעל: במדרב ה"ב
3. ושבב איש אתה
שכבת ורע ונעלם מעיני
אישו ונתקרה והיא
נשמה ועד אין קרה והוא
לא נתפשה.
במדרב ה"ג

הגהות הב"ח

(א) בני משומר פשיטא
כ"ל ומסתרי ואילונית
נמק:

מוסף רש"י

מעוברת חבירו ומינתק
חבירו. אשה שמת בעלה
היא מעוברת או מניקה.
אסורה להשא' עד כ"ד
חדש. שכן פליק יונק
(יבמות לו).

תוספות

שאנין

ואילונית כמעט אמה
לקייה ולא חזיא ליה:
ואשת ממור לממור כלומר
אשה הראויה לממור
ונשאת לממור וקינא לה
ונסתרה ליה איילונית או
שוטה או לא נוטלת כתובה
ומיירי בבייש לו אשה
ובנים דומיא דעקרה
וחקנה: ולא ליפוש
בפסולין פ"ה לא נעשה
שלום ביניהם לא יפרה ולא
ירבה הואיל וכל דורותיו
ממורין: מ"ד והיא לא
נפטשה כו' כלומר מהו
הואיל וכל דורותיו ממורין:
כרחק באשת ישראל קיימא
מרכתיב והיא משמע ז'
היא דכי לא נתפשה אסורה
הא נתפשה כו' ועלה קאי
קרא דברתיא ועבר עליו
דתי' דמספקא לן בהך אם
נטמאה אי לא [נטמאה]
שוטה אבל אשת כהן
דליה בכלל והיא לא
נפטשה ליה. והיא
השקאה קמ"ל ליה.
במתנות דרך אברים שאין
מתנונה במעיים אלא
ראשה ושרא אברים כבדים
עליה מ"ד א. מ"ד מבלעדי
אישך כו' משמע דאישה
בר הכי הוא קא משמע לן
דלמי שקמה שכיבתו
לבעול הוא דאחא וטריס
בר הכי הוא ואע"ג דלאו
בר אירועי הוא ובסריס
חמה קאמר דמותר לקיימה
ולא בסריס דאחא שאסור
לקיימה משום לא יבא
פצוע דכה ליה.

נראה

נראה דל"ל מ"ד הא לא
זכות תלה לה וכו' ולקמן מיהא
לימכר יתעב' נרש"י.

תוספות

ואילונית כמעט אמה
לקייה ולא חזיא ליה:
ואשת ממור לממור כלומר
אשה הראויה לממור
ונשאת לממור וקינא לה
ונסתרה ליה איילונית או
שוטה או לא נוטלת כתובה
ומיירי בבייש לו אשה
ובנים דומיא דעקרה
וחקנה: ולא ליפוש
בפסולין פ"ה לא נעשה
שלום ביניהם לא יפרה ולא
ירבה הואיל וכל דורותיו
ממורין: מ"ד והיא לא
נפטשה כו' כלומר מהו
הואיל וכל דורותיו ממורין:
כרחק באשת ישראל קיימא
מרכתיב והיא משמע ז'
היא דכי לא נתפשה אסורה
הא נתפשה כו' ועלה קאי
קרא דברתיא ועבר עליו
דתי' דמספקא לן בהך אם
נטמאה אי לא [נטמאה]
שוטה אבל אשת כהן
דליה בכלל והיא לא
נפטשה ליה. והיא
השקאה קמ"ל ליה.
במתנות דרך אברים שאין
מתנונה במעיים אלא
ראשה ושרא אברים כבדים
עליה מ"ד א. מ"ד מבלעדי
אישך כו' משמע דאישה
בר הכי הוא קא משמע לן
דלמי שקמה שכיבתו
לבעול הוא דאחא וטריס
בר הכי הוא ואע"ג דלאו
בר אירועי הוא ובסריס
חמה קאמר דמותר לקיימה
ולא בסריס דאחא שאסור
לקיימה משום לא יבא
פצוע דכה ליה.

נראה

נראה דל"ל מ"ד הא לא
זכות תלה לה וכו' ולקמן מיהא
לימכר יתעב' נרש"י.

ארוסה פרק רביעי סוטה

ל' שוטה. דכתיב' חמת אישה: ולא יחזיר עולמים. קנסא קנסוסו
רצנן: לכשיגיע זמנו. לאחר כ"ד חדש ללידת הולד: והרובא. צמור.
כמו ילד (בראשית כה) רביא: מעוברת עלמו. שהיתה אשתו מעוברת וקינא
לה: או שוטה. ולא אמרינן לא ליקטליה לולד: אשם ממור לממור.

מעוברת חבירו ומינתק חבירו לא שותות
ולא נוטלות כתובה דברי ר' מאיר שהיה
רבי מאיר אומר (א) לא ישא אדם מעוברת
חבירו ומינתק חבירו ואם נשא יוציא ולא
יחזיר עולמית וחכמים ואומרים יוציא
וכשיגיע זמנו לכנוס יכנוס והרובא שנשא
עקרה וקינה ואין לו אשה ובנים מעיקרא לא
שותה ולא נוטלת כתובה ר' אלעזר אומר
יכול הוא לישא אחרת ולפרות ולרבות
הימנה אבל (ב) המקנא לארוסתו ולשוורת
יבם שלו ומשכנסה נסתרה או שותה או לא
נוטלת כתובה המעוברת ומינתק עצמו או
שותה או לא נוטלת כתובה: הרובא שנשא
עקרה וקינה ויש לו אשה ובנים או שותה
או לא נוטלת כתובה יאשת ממור לממור
ואשת נתין לנתין ואשת גר ועבד משוחרר
ואילונית או שותה או לא נוטלת כתובה
קתני מיהא איילונית תיובתיה הרב נחמן
אמר לך רב נחמן תנאי היא ואנא דאמרי
כי האי תנא דתניא (ג) שמעון בן אלעזר
אומר איילונית לא שותה ולא נוטלת כתובה
שנאמר ונקתה ונורעה זרע מי שדרכה
להזרע יצאתה זו שאין דרכה להזרע ורבנן
האי ונקתה ונורעה זרע מאי עבדי ליה מיבעי
להו לכדתניא (ד) ונקתה ונורעה [זרע] שאם
היתה עקרה נפקת דברי ר' עקיבא אמר
לו ר' ישמעאל אם כן יסתרו כל העקרות
ויפקדו וזו הואיל ולא נסתרה הפסידה אם
כן מה תלמוד לומר ונקתה ונורעה זרע
ישאם היתה יולדת בצער יולדת בריוח
נקבות יולדת זכרים קצרים יולדת ארוכים
שחורים יולדת לבנים: אשת ממור לממור:
פשיטא מהו דתימא אפוישי פסולין לא ליפוש
קא משמע לן: אשת גר ועבד משוחרר
(ה) ואיילונית: פשיטא מהו דתימא דבר
אל בני ישראל ולא גרים קמ"ל ואימא הכי
נמי ואמרת רבויא הוא: אשת כהן שותה
כו': (א) (אשת כהן שותה) פשיטא מהו דתימא
והיא לא נפטשה אסורה הא נתפשה:
אסורה אימא אשתה קא משמע לן:
ומותרת לבעלה: פשיטא אמר רב הונא במתנוונה מתנוונה הא ברקוה
מ"א (ב) במתנוונה דרך אברים מהו דתימא הא זנוי ונאי והא דלא ברקוה
מ"א כי אורחיה משום דבאונס זנוי ולגבי כהן אסורא קא משמע לן:
אשת סרים שותה: פשיטא מהו דתימא מבלעדי אישך אמר רחמנא
והאי לאו בר הכי הוא קא משמע לן: על ידי כל עריות מקנין: פשיטא
מהו

כלומר אשה הראויה לממור וניסת
לממור וקינא לה ונסתרה: או שוטה
כו. ולקמן פריך פשיטא: אנה
דאמרי כי האי סנה. דאית ליה
עקרה חקנה שזמות מדלא נקט אלא
איילונית ונסיב תלמודא מונקתה
ונורעה זרע ולא משום דאינה ראויה
לקיימה אלמא כדני אלעזר ס"ל דיכול
לישא אחרת ולפרות ולרבות ואפ"ה
איילונית לא: וזו. כל אשה זנועה
עקרה משום דלא נסתרה הפסידה:
לא ליפוש פסולין. לא נעשה שלום
ביניהם הולאי לא יפרה ולא ירבה
הואיל וכל דורותיו ממורין: והיא לא
נפטשה כו'. כלומר מהו
הואיל וכל דורותיו ממורין:
כרחק באשת ישראל קיימא
מרכתיב והיא משמע ז'
היא דכי לא נתפשה אסורה
הא נתפשה כו' ועלה קאי
קרא דברתיא ועבר עליו
דתי' דמספקא לן בהך אם
נטמאה אי לא [נטמאה]
שוטה אבל אשת כהן
דליה בכלל והיא לא
נפטשה ליה. והיא
השקאה קמ"ל ליה.
במתנות דרך אברים שאין
מתנונה במעיים אלא
ראשה ושרא אברים כבדים
עליה מ"ד א. מ"ד מבלעדי
אישך כו' משמע דאישה
בר הכי הוא קא משמע לן
דלמי שקמה שכיבתו
לבעול הוא דאחא וטריס
בר הכי הוא ואע"ג דלאו
בר אירועי הוא ובסריס
חמה קאמר דמותר לקיימה
ולא בסריס דאחא שאסור
לקיימה משום לא יבא
פצוע דכה ליה.

מותרת וזו הואיל ונתפשה

ומותרת לבעלה: פשיטא אמר רב הונא במתנוונה מתנוונה הא ברקוה
מ"א (ב) במתנוונה דרך אברים מהו דתימא הא זנוי ונאי והא דלא ברקוה
מ"א כי אורחיה משום דבאונס זנוי ולגבי כהן אסורא קא משמע לן:
אשת סרים שותה: פשיטא מהו דתימא מבלעדי אישך אמר רחמנא
והאי לאו בר הכי הוא קא משמע לן: על ידי כל עריות מקנין: פשיטא
מהו

לאשמו כשרה ואינו נמטא לאשמו פסולה ה"ג קמ"ל ואימא הכי נמי דהא קרא ממעט פסולין והאי פסול הוא וכן בפ"ק דערבין (דף יז).
גבי האשה שיוצאת ליהרג אין ממתינים לה עד שמלך פשיטא גופה היא מהו דתימא (כי) כאשר ישית עליו צעל האשה כתיב והאי ממונא
דבעל הוא קמ"ל ואימא ה"ג (ד) דמאי נפקא לן מהימם דבעל הוא אלא הכא כיון דאשמועינן דעיקר קרא לדרשא אחריתי מו לא סלקי
דעתא למקמי מניה מדי וכן פריי: אשת סרים פ"ג רש"י פ"ג סריס חמה ולא נפיק דאשמועין דאשמועין דאשמועין מנגל דסריס
אדם כגון ששתה כוס עיקרין דאסור לקיימה אי משום האי צרימא דמייתי צפרק שני דיבמות (דף כ:): וצפרק הערל (שם דף פט:): פלוע
דכא וזכות שפכה סריס אדם והוקן וכי' עד אסור לקיימה הא קמני נמי וכן וכן אסור לקיים אלא על כרחיק אלפוע דכא וזכות
שפכה קאי דקמני טעמא משום שנאמר לא יבא פלוע דכא וזכות שפכה אכל אסריס דקמני צברימא לא יעדנא מניה דקאי נמי עלה:

לאשמו כשרה ואינו נמטא לאשמו פסולה ה"ג קמ"ל ואימא הכי נמי דהא קרא ממעט פסולין והאי פסול הוא וכן בפ"ק דערבין (דף יז).
גבי האשה שיוצאת ליהרג אין ממתינים לה עד שמלך פשיטא גופה היא מהו דתימא (כי) כאשר ישית עליו צעל האשה כתיב והאי ממונא
דבעל הוא קמ"ל ואימא ה"ג (ד) דמאי נפקא לן מהימם דבעל הוא אלא הכא כיון דאשמועינן דעיקר קרא לדרשא אחריתי מו לא סלקי
דעתא למקמי מניה מדי וכן פריי: אשת סרים פ"ג רש"י פ"ג סריס חמה ולא נפיק דאשמועין דאשמועין דאשמועין מנגל דסריס
אדם כגון ששתה כוס עיקרין דאסור לקיימה אי משום האי צרימא דמייתי צפרק שני דיבמות (דף כ:): וצפרק הערל (שם דף פט:): פלוע
דכא וזכות שפכה סריס אדם והוקן וכי' עד אסור לקיימה הא קמני נמי וכן וכן אסור לקיים אלא על כרחיק אלפוע דכא וזכות
שפכה קאי דקמני טעמא משום שנאמר לא יבא פלוע דכא וזכות שפכה אכל אסריס דקמני צברימא לא יעדנא מניה דקאי נמי עלה:

אבל

ארוסה פרק רביעי סוטה

דומה. נטענת ונדכרת כפי כל על ניאופיה. דומה לשון קלסה (ויזכור כדלמרי' בנדה דף סו.) דומת עירך עלתה צד והוא לאו חשד הוא אלא דיבור יתר שהיו נדברים זה על מצבותה של בעלה ואף קלסה לשון דיבור יתר הוא לפיכך הוא נהפך לשון שנה וללשון גנאי כדלמרי' (שמקלסין אומר): וזו **כאה מציאה פסולה**. שמה מעודד כוכבים או ממור: [שוו]. הבת עומדת בחזקת כשרות ומותרת לבעלה ולטיפה פסולה לא חיישין דרוב בעילות אחר הבעל ומנעלה נמנעה: וזו **אינה עומדת בחזקת כשרות**. שמונה תחמיו ונאקרת עליו והוא אינו רואה ואינו מנרשה ובה עליה נאסור: וספסרה **נושא לבסמילה**. הא ודאי מקלקלה ליה אלא על כרחיך משנשתא היא ובעית לתרוצה ולמתיי אס נשא אדם דומה מותר וכיון דבעית לתרוצה אלמא תנא לאו דוקא ולא מומצין מינה דאיכא למימר כהה נמי טעיה ומני נמי בת דומה ואנן נמי כי אמרינן שא אדם זו ולא ישא זו לאו לבסמילה אס ימלא אחרת (ה) אבל מי שאינו מואל אלא שחיס אלו ישא זו ולא ישא זו: דמי רב סמילתא כו'. הלכך בת דומה כיון דכשרה היא טוב לו שישאנה שמה תחמיו בחזקת היתר ואל ישא דומה שמקלקלתו לשמש עמה משנאסרה לו: היפה **פרוזה ביוסר**. דאיכא למיחש דרוב בעילותיה משל אחרים: מהו. שיהו צניה כשרים: אין אשה מתעברה אלא סמוך לווספה. לפני ווסת דמותה יוס אחד דלא דעת הבעל את ווסת דמתה לנטרה אותו היום מלונות שלה מתעבר בזנות: כי **סיבטי לך כו**. פלוגתא במס' נדה (דף לא): **סמוך לטבילתה**. לאחר שטבלה ציוס טבילתה או ליום ממר: או **דלמא כיון דפרוזה היא ביוסר**. לת מאי מינניר לה שנסמטת מאכלו פתוח: וקינא ופביא. המקנה לה ישקנה. ואי קשיא בקינאו נמי הא כתיב את אשתו דמשמע דבעלה מקנה לה ולא אחר הא מתרבי מאיש איש: **אשר השטה אשה סחה אישה**. קרא יתירא הוא לדרשה בסוף הפרשה זאת תורת הקנאות וגו': להקיש איש לאשה. כדמפרש ואזיל למאי הלכתא: **רב אשי אמר כו**. מר מפרש היקישא דאשה ומר מפרש היקישא דאשה לאיש פליגי: והעמיד

דומה. פירש ר"מ שמלעיזין עליה בני אדם שהיא מזנה כדלמרינן (ביבמות דף כה.) [אמר אבוי אמרה לי אס] דומי דמתא יומא ופלגא והוא יעד שישאו ויתנו זה מותרות בלצנה פ"י מחרות נשים שטות פשמן משור כך מפרש בגמרת א"י. מה שהביא רבינו חננאל דומי דמתא יומא ופלגא לא הביא אלא לראיה לשון דומה לזו שפטים הוא ומיהו הכל לא מיידי בדומה כה"ג דא"כ אפי' כנס ויזיל דהא פסקינן התם כפ"ד דיבמות (דף כה.) כרבי נקלא דלא פסיק היכא [דדומי מתא יומא ופלגא דקאמר הואיל ומכוער הדבר תלא ואפילו רבי יוחנן מודי הכא אס כנס ללא יזילאש]: **דרוב בעילות אחר הבעל**. רב איירי אלא נקלא דפסק דפסקינן כרב (ביבמות כה.) דלא תלא דרוב בעילות אחר הבעל ואע"ג דרב דלמרי בסוף פרק אלמנה ביבמות (דף סט.) הכא על ארוסתו צבית תמיו הולד ממזר ומוקי בגמרא דדימתא מיניה ומעלמא ולא שדינן לה בתר דידיה דוקא ארוס שאין מזוי אלאה אצל בעל שנסה מודי ולשמאל ל"ש לעולם הולד שמוקי וכגון דליתא לדומה גופא קמן דלישילה אצל אמתא קמן ואמרה לכשר נבעלתי נאמנת דלמרינן בפרק עשרה יוחסין (קדושין דף עה.) גבי ארוסה שעיברה אע"ג דמוקמינן לה בפרק אלמנה לכ"ג (ביבמות סט.) כגון דדימתא מעלמא מאי שמוקי דלמרי שמאל דדוקי שדוקין את אמו ואומרת לכשר נבעלתי דלמרי רב יהודה אמר שמאל הלכה כרבן גמליאל דלמרי היא נאמנת דאפילו ברוב פסולין אלאה והוא הדין האי דקאמר הכא אל ישא בת דומה כגון דליתא לדומה קמן דנישילה אצל איכא לתתמה לנישנה בתרא דלמרי בפרק אלמנה צבא עליה דכ"ע לא פליגי דבאר דידיה שדינן והא הכא דבעלה קצוע אלאה כל שעה לא שדי ליה שמאל בתריה דבעל בתר ארוס לא כל שכן ואפי' אס תמלא לומר דשאני התם דידיעין ביאה

תורה אור השלם

1. והביא האיש את אשתו אל הבית והביא את קרבה עליה ושייח האשה קחה שערם לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבגד ולא יתן קנאת הוא נחמת וברון מוקרת עון.
2. זאת תורת הקנאת אשר תשטה אשה תחת אישה ונתמאה:
3. וכשב איש אתה שכבת וזע ועלם מעיניו ואתה ונתקרה והיא נתמאה ונתן אף בה והוא לא נתפשה.

במדבר ה טו

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה ונתמאה וכו' אמרתי אלא דמי שאליו:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה אליבא דר"ב וכו' ונראה דר"ב ר"ע נדה דף י' פ"ב מדיה דהוא: ד"ה רב אשי אמר וכו' ותיירי מרביי החמטא כן ודריש ל"ל וכו' ויהי נתייט פ"א דערבין מ"ג:

מוסף רש"י

דומה. לשון לשון נדה (י). ואשת שעמיהם. לקר בתמיהו לנ (יעיר כ"ג). הדרן עלך ארוסה

דומה ואל ישא בת דומה שזו באה מטיפה כשרה וזו באה מטיפה פסולה ור' יוחנן אמר ישא אדם בת דומה ואל ישא דומה שזו עומדת בחזקת כשרות וזו אינה עומדת בחזקת כשרות מיתבי נושא אדם דומה אמר רבא ותסברא נושא לבתחלה אלא אם נשא תני נמי בת דומה והלכתא ישא אדם בת דומה ואל ישא דומה רתני רב תחליפא בר מערבא קמי ר' אבהו **אשה מזנה בניה כשרין רוב בעילות אחר הבעל בעי רב עמרם היתה פרוזה ביותר מהו אליבא דר"ד** אין אשה מתעברת אלא סמוך לווסתה לא תיבעי לך דלא ידע בה ולא מנשר לה כי תיבעי לך אליבא דר"ד אין אשה מתעברת אלא סמוך לטבילתה מאי כיון דידע בה נטורי מנשר לה או דלמא: כיון דפרוזה ביותר לא תיקו: ואלו שב"ד כו': ת"ר איש מה ת"ל איש איש לרבות דר"א אשת חרש ואשת שומה ואשת שעמום ושהלך בעלה למדינת הים ושהיה חבוש בבית האסורין שב"ד מקנין להן לפוסלן מכתובתן יכול אף להשקותן ת"ל והביא האיש את אשתו ר' יוסי אומר אף להשקותה ולכשיצא בעלה מבית האסורין ישקנה במאי קא מיפלגי רבנן סברי בעינן וקינא והביא ת"ר **אשר תשטה אשה תחת אישה** **הלהקיש איש לאשה ואשה לאיש** למאי הלכתא אמר רב ששת בשם ישאם הוא סומא לא היה משקה דכתיב **ונעלם מעיני אישה כך היא אם היתה סומא לא היתה שותה רב אשי אמר ישאם שחייגרת וגידמת לא היתה שותה דכתיב והעמיד**

כרור צבא עליה ארוס אצל הכא גבי בעל לא ידעינן ביאה ודאית דבא עליה מ"מ לרבא תקשה דלמרי אפי' בארוסה שעיברה אמר מסתברא דלא דימתא מיניה כהא קאמר רב הולד ממזר ושמואל אמר הולד שמוקי אצל דימתא בתר דידיה שדינן ליה ואפי' לרב וכו' ש לשמואל והא הכא אע"ג דאית לה בעל קצוע והוה לא שדי ליה בעלה אחר הבעל ולא שדי ליה שמאל בתריה דבעל בתר ארוס לא כל שכן ואפי' אס תמלא לומר דשאני התם דידיעין ביאה

כרור צבא עליה ארוס אצל הכא גבי בעל לא ידעינן ביאה ודאית דבא עליה מ"מ לרבא תקשה דלמרי אפי' בארוסה שעיברה אמר מסתברא דלא דימתא מיניה כהא קאמר רב הולד ממזר ושמואל אמר הולד שמוקי אצל דימתא בתר דידיה שדינן ליה ואפי' לרב וכו' ש לשמואל והא הכא אע"ג דאית לה בעל קצוע והוה לא שדי ליה בעלה אחר הבעל ולא שדי ליה שמאל בתריה דבעל בתר ארוס לא כל שכן ואפי' אס תמלא לומר דשאני התם דידיעין ביאה

כרור צבא עליה ארוס אצל הכא גבי בעל לא ידעינן ביאה ודאית דבא עליה מ"מ לרבא תקשה דלמרי אפי' בארוסה שעיברה אמר מסתברא דלא דימתא מיניה כהא קאמר רב הולד ממזר ושמואל אמר הולד שמוקי אצל דימתא בתר דידיה שדינן ליה ואפי' לרב וכו' ש לשמואל והא הכא אע"ג דאית לה בעל קצוע והוה לא שדי ליה בעלה אחר הבעל ולא שדי ליה שמאל בתריה דבעל בתר ארוס לא כל שכן ואפי' אס תמלא לומר דשאני התם דידיעין ביאה

כרור צבא עליה ארוס אצל הכא גבי בעל לא ידעינן ביאה ודאית דבא עליה מ"מ לרבא תקשה דלמרי אפי' בארוסה שעיברה אמר מסתברא דלא דימתא מיניה כהא קאמר רב הולד ממזר ושמואל אמר הולד שמוקי אצל דימתא בתר דידיה שדינן ליה ואפי' לרב וכו' ש לשמואל והא הכא אע"ג דאית לה בעל קצוע והוה לא שדי ליה בעלה אחר הבעל ולא שדי ליה שמאל בתריה דבעל בתר ארוס לא כל שכן ואפי' אס תמלא לומר דשאני התם דידיעין ביאה

א ב ג ד ה ו ז ח ט י
 כ ל מ נ ס ע פ צ
 ש ת ית יוד יז יח יט
 כו כז כח כט לו
 סז סח סט עו
 עא עב עג עד
 עה עו עז עח
 עט עפ עק ער
 עש עט עז עח
 עט עפ עק ער
 עש עט עז עח
 עט עפ עק ער
 עש עט עז עח

תוספות שאנן

דומה לשון קלסה ולשון חשד הוא כדלמרינן בנדה דומת עירך עלתה בין וכן מידם הוה דיימא מחמתיה מיניה: שזו עומדת בחזקת כשרות. הבת עומדת בחזקת כשרות ולטיפה פסולה לא חיישין דרוב בעילות אחר הבעל ומנעלה נמנעה: וקינא והביא אמר רחמנא המקנא לה ישקנה. ואי קשיא בקינאו נמי כתיב וקנא (והביא) את אשתו דמשמע בעלה יקנא לה ולא אחר. הא איתריבי מאיש איש (אשר תשטה אשה תחת אישה) ל"ה: רב אשי אמר כו'. מר מפרש היקשא דאיש לאשה ומר מפרש היקשא דאשה לאיש ולא פליגי: הדרן עלך ארוסה

כרור צבא עליה ארוס אצל הכא גבי בעל לא ידעינן ביאה ודאית דבא עליה מ"מ לרבא תקשה דלמרי אפי' בארוסה שעיברה אמר מסתברא דלא דימתא מיניה כהא קאמר רב הולד ממזר ושמואל אמר הולד שמוקי אצל דימתא בתר דידיה שדינן ליה ואפי' לרב וכו' ש לשמואל והא הכא אע"ג דאית לה בעל קצוע והוה לא שדי ליה בעלה אחר הבעל ולא שדי ליה שמאל בתריה דבעל בתר ארוס לא כל שכן ואפי' אס תמלא לומר דשאני התם דידיעין ביאה